

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „P6“ SKUNDO**

2019 m. rugpjūčio 30 d. Nr. S-107 (7-85/2019)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos nario, pavaduojančio Komisijos pirmininką, Andriaus Veniaus, narių Evaldo Raistenskiio, Rasos Stravinskaitės, Vilmos Vildžiūnaitės (pranešėja), išnagrinėjo UAB „P6“ (toliau – Pareiškėja) 2019-07-01 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos Finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Muitinės departamentas) 2019-06-04 sprendimo Nr. 1A-120 (toliau – sprendimas, skundžiamas sprendimas). Atsakovo atstovas V. V. 2019-08-07 dalyvavo Komisijos posėdyje, Pareiškėjos atstovai – nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja nesutinka su Muitinės departamento sprendimu, kuriuo patvirtinta Vilniaus teritorinės muitinės 2018-06-27 patikrinimo ataskaitoje Nr. 8VM320044M įregistruota 5807 Eur maitinimo, 124 Eur maitinimo delspinių, 1221 Eur importo pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) ir 2108 Eur bauda nustatytas, kad importo deklaracijose neteisingai deklaruotas prekių, aprašytų kaip „Netinkamas maisto naudojimui augalinių aliejų mišinys po apkepimo, skirtas techniniam naudojimui“, TARIC kodas, dėl ko neteisingai taikytas per mažas maitinimo tarifas.

Pareiškėja nurodo, kad Muitinės departamentas neatsižvelgė į aplinkybę, kad regione (Baltarusija), kuriame surinktas naudotas aliejus, mėsa ir žuvis įeina į visas labiausiai paplitusias dietas. Šį faktą patvirtina analogiškai Lietuvoje sudaromos maitinimo normos. Pz., Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. sausio 22 d. įsakymu Nr.V-17 patvirtinta Higienos norma HN 124:2004 „Vaikų globos įstaigos. Bendrieji sveikatos saugos reikalavimai“, kur atsižvelgiant į sveikos mitybos reikalavimus „Maisto produktų paros normoje vaikui“ užtikrinamas keturių grupių gyvūninės kilmės produktų (Mėsa, Paukštiena, Žuvis, Mėsos gaminiai (dešros)) vartojimas.

Pareiškėjos nuomone, sprendimo argumentas, kad surinkus ir sumaišius naudotą aliejų iš įvairių maitinimo ir maisto gamybos įstaigų, kaip teorinė galimybė, kad aliejuje nebūtų gyvūninės kilmės riebalų frakcijų nors ir egzistuoja, bet ji yra artima nuliui ir turėtų būti vertinama kaip neįmanoma.

Pareiškėja nurodo, kad remiantis 2019-05-14 Muitinės laboratorijos tyrimo protokolu Nr. I9MLT0648 atlikus analogiškos prekės, t. y. iš maitinimo įstaigų surinkto naudoto aliejaus, tyrimą, Vilniaus teritorinė muitinė sudarė prekės klasifikavimo aktą 2019-05-20 Nr. I9V0148, kuriame užfiksuota, kad tyrimui pateiktame naudotame aliejuje yra viena iš gyvūninės kilmės riebalų frakcijų – cholesterolis. Pateiktam produktui, t. y. nevalgomiems augalinės-gyvūninės kilmės riebalams suteiktas TARIC kodas – 1518 00 95 90. Muitinė nevertino ir neturėjo pagrindo vertinti, kokią prekės dalį sudaro gyvūninės kilmės riebalų frakcijos, buvo svarbus pats faktas, kad jos buvo rastos.

Pareiškėja nurodo, kad pareiga įrodyti gyvūninių riebalų frakcijų buvimą prekėje tenka Pareiškėjai. Pareiškėja vertina, kad tokius įrodymus yra pateikusi. Pareiškėja nurodo, kad prekės pardavėjas 000 „BL4“ 2017-03-09 raštu patvirtino, kad tokių priemaišų prekėje yra iki 1 proc. Pats prekės pirminis naudojimo būdas, panaudojant aliejų kepimui, neginčijamai įrodo, kad jame yra gyvūninių riebalų frakcijų. Aliejus buvo naudojamas gyvūnų mėšai kepti ir gyvūninių riebalų patekimas į aliejų yra neišvengiama jo naudojimo pasekmė. Pareiškėjos nuomone, Muitinės departamentas neatsižvelgė į reikšmingas aplinkybes: 1) gyvūninių riebalų frakcijų panaudotame augaliniame aliejuje galėtų nebūti tik tuo atveju, jei aliejus prieš tai buvo išvalytas ir paruoštas panaudojimui pagal kita paskirtį. Tačiau Prekės siuntėjas nenurodo, kad aliejus buvo papildomai apdorotas prieš pardavimą; 2) prekės siuntėjas nėra akredituota laboratorija, todėl prekės siuntėjo nuoroda dokumentuose, kad prekė yra 100 proc. mišinys augalinių panaudotų aliejų, tėra prekės siuntėjo nuoroda į aliejaus sudėtį iki jo panaudojimo pagal tiesioginę paskirtį žmonių maisto gamybai; 3) prekės siuntėjas neprivalėjo nurodyti tikslios panaudoto augalinio aliejaus cheminės sudėties, todėl aplinkybė, kad siuntėjas nepaminėjo gyvūninių riebalų frakcijų buvimo panaudotame aliejuje, šio fakto nei patvirtina, nei paneigia. Gyvūninių riebalų frakcijų buvimas mišinyje seka iš kitų prekės siuntėjo 2017-03-09 rašte nurodytų duomenų.

Pareiškėja pažymi, kad 2018-11-12 raštu Muitinės departamentui pateikė duomenis, kad iš to paties tiekėjo 000 „BL4“ identišką prekę į ES importuoja UAB „B3“ ir muitinei deklaruoja tokį pat, kaip Pareiškėja, prekės kodą. Be to. UAB „B3“, kaip ir Pareiškėja, parduoda tą pačią prekę tiems patiems pirkėjams ES.

Pareiškėja akcentuoja, kad pateikė 000 „BL4“ 2018-11-14 raštą, kuriame teigiama, kad prekės sudėtyje nurodytas 1 proc. priemaišų apima gyvūninių riebalų frakcijas.

Pareiškėja prašo panaikinti 2019-06-04 Muitinės departamento sprendimą Nr. 1A-120 ir prideda 2019-05-20 Prekės klasifikavimo aktą Nr. 19V0148.

Vilniaus teritorinė muitinė atliko teminį ūkinės komercinės veiklos, jos apskaitos ir finansinės atskaitomybės patikrinimą, susijusį su laikotarpyje nuo 2016-09-01 iki 2018-02-28 importuotomis prekėmis pagal 39 importo deklaracijas. Atlikusi patikrinimą, muitinė 2018-06-27 priėmė patikrinimo ataskaitą Nr. 8VM320044M. kuria nusprendė pakeisti importo deklaracijos Nr. 17LTVR5000IM013E86 (2017-03-17), Nr. 17I/1SR1000IM013550 (2017-05-07). Nr. 17LTSR1000IM01AF00 (2017-06-10), Nr. 17LTVR5000IM033810 (2017-06-29). Nr. 17LTVR5000IM0356E5 (2017-07-05), Nr. 17LTVR5000IM0391E8 (2017-07-17) deklaruotų prekių, aprašytų kaip „Netinkamas maisto naudojimui augalinių aliejų mišinys po apkepimo, skirtas techniniam naudojimui“, Taric kodą iš 1518 00 95 90 į 1518 00 99 90 ir taikyti 7.7 proc. trečiųjų šalių muito tarifą. Atsižvelgdama į tai, teritorinė muitinė Pareiškėjai papildomai apskaičiavo ir įregistravo 5807 Eur muito, 124 Eur muito delspinigių, 1221 Eur importo PVM ir skyrė 30 procentų (2108 Eur) dydžio baudą.

Muitinės departamentas konstatavo, kad 2016 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1821, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedas (toliau - Kombinuotoji nomenklatūra) prekes, priskiriamas 1518 00 95 subpozicijai, apibūdina kaip nevalgomuosius gyvūninių arba gyvūninių ir augalinių riebalų, aliejų ir jų frakcijų mišinius arba preparatus. Kombinuotoji nomenklatūra prekes, priskiriamas 1518 00 99 apibūdina, kaip „kiti“. Aiškinant minėtas Kombinuotosios nomenklatūros subpozicijas pagal jų aprašymą, matyti, kad Kombinuotosios nomenklatūros 1518 00 95 subpozicijoje gali būti priskiriamas toks produktas, kuris sudarytas išimtinai iš gyvūninės kilmės, arba kartu iš gyvūninės ir augalinės kilmės sudėtinųjų dalių. Produktai, neatitinkantys 1518 00 95 subpozicijos aprašymo, t. y. neturintys gyvūninių riebalų ir sudaryti vien tik iš augalinės kilmės aliejų, riebalų ir pan. priskirtini Kombinuotosios nomenklatūros 1518 00 99 subpozicijai.

Muitinės departamentas nurodė, jog prekės jau yra išleistos į laisvą apyvartą ir prekių mėginiai imti nebuvo. Muitinės departamentas, remdamasis Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos generalinio direktoriaus 2010 m. birželio 29 d.

įsakymu Nr. IB-443 patvirtintų Prekių mėginių (pavyzdžių) administravimo taisyklių 9 punkto nuostatomis, konstatavo, kad atsižvelgiant į minėtą teisinį reglamentavimą, nėra privaloma iniciuoti prekės tyrimą Muitinės laboratorijoje, todėl nustatant Pareiškėjos importuotų prekių sudėtį, esminę įrodomąją reikšmę turi muitinės deklaracijose pateiktas prekių aprašymas, kartu su muitinės deklaracija ir Pareiškėjos pateikti dokumentai, apibūdinantys importuotos prekės sudėtį.

Muitinės departamentas, įvertinęs bylos medžiagą ir Pareiškėjos pateiktus dokumentus, savo sprendime konstatavo, kad sutinka su skundžiamoje ataskaitoje Vilniaus teritorinės muitinės pateiktu Pareiškėjos dokumentų įvertinimu, jog juose nėra duomenų, patvirtinančių, kad panaudotame augaliniame aliejuje yra gyvūninių riebalų ar jų frakcijų ir nurodė, kad Pareiškėja nepateikė dokumentų, pagrindžiančių skunde išdėstytus teiginius apie gyvūninių riebalų frakcijų (gyvūninės kilmės priemaišų) buvimą importuotame panaudotame augaliniame aliejuje. Pareiškėja taip pat nepateikė dokumentų, kurie pagrįstų jos skundo teiginius, kad importuotas panaudotas aliejus buvo naudojamas mėsai kepti.

Muitinės departamentas konstatavo, kad byloje nėra duomenų, patvirtinančių Pareiškėjos teiginius, jog importuotame naudotame augaliniame aliejuje buvo (turėjo būti) gyvūninių riebalų ar jų frakcijų. Todėl importuota prekė (naudotas augalinių aliejų mišinys) yra klasifikuotina TARIC kodu 1518 00 99 90.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2019-02-11 sprendimu Nr. S-24 (7-224/2018) panaikino Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos Finansų ministerijos 2018-11-09 sprendimą Nr. 1A-395 ir Pareiškėjos skundą perdavė centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo įvertinus tai, kad Pareiškėja pateikė Baltarusijos įmonės OOO „BL4“ 2018-11-14 raštą (be vertimo), sietiną su 2017-07-13 Naudoto augalinio aliejaus cheminės analizės išvadomis, o taip pat Baltarusijos įmonės OOO „BL4“ raštus (2017-03-09 raštą b/n su vertimu į lietuvių k. ir 2018-11-14 raštą su vertimu į lietuvių kalbą, sietiną su 2017-03-09 Naudoto augalinio aliejaus cheminės analizės išvadomis), kurie, Pareiškėjos nuomone, patvirtina skunde išdėstytus teiginius.

Muitinės departamentas, įvertinęs Pareiškėjos pateiktus dokumentus, priėmė 2019-06-04 sprendimą Nr. 1A-120, kuriuo anksčiau minėtą Vilniaus teritorinės muitinės ataskaitą patvirtino.

Muitinės departamentas konstatavo, kad dokumentuose, pateiktuose importuojant prekes ir papildomai pateiktuose Mokestinių ginčų komisijai, esanti informacija apie importuoto aliejaus savybes yra skirtinga ir prieštaringa, t. y. importo metu pateiktuose dokumentuose nurodyta, kad gyvūninių riebalų nėra, o vėliau pateiktuose dokumentuose nurodoma, kad panaudotame aliejuje yra gyvūninių riebalų, 2019-03-06 raštu Nr. (20.5/05) 3B-2007 kreipėsi į Baltarusijos Respublikos muitinę, siekdamas įvertinti Pareiškėjos pateiktą informaciją ir nustatyti importuoto aliejaus savybes.

Muitinės departamentas gavo Baltarusijos Respublikos muitinės tarnybos 2019-04-12 raštą Nr. 03-3-5/2759, pažymintį, jog eksportuotojas išdavė dokumentus (kurie buvo pateikti Komisijai) ir jie yra autentiški. Taip pat, Baltarusijos muitinė pateikė Baltarusijos įmonės OOO „BL“ (eksportuotojo) direktoriaus paaiškinimą bei nurodė, kad dėl užklausoje minimų prekių nebuvo atlikta ekspertizių.

Muitinės departamentas akcentavo, kad pateiktas Baltarusijos įmonės OOO „BL4“ raštas, kuriame nurodyta, jog priemaišos yra gyvūninės kilmės frakcijos (chem. atskirtoji skysčių mišinio dalis), tačiau tai nenustatyta jokios laboratorijos tyrimo rezultatais. Cheminė analizė buvo pateikta muitinio formavimo metu, tačiau joje pažymėta, jog šiame produkte nėra gyvūninių riebalų. Muitinės departamento vertinimu, priemaišas gali sudaryti tiek augalinės kilmės, tiek gyvūninės kilmės degėšiai (nuosėdos), todėl priemaišos gali pagrįsti tą tik faktą, kad aliejus (aliejų mišinys) yra panaudotas, netinkamas žmonių maistui ir, kad toks produktas klasifikuotinas K.N 1518 pozicijoje.

Muitinės departamentas atkreipė dėmesį į tai, jog iš Baltarusijos muitinės pateikto OOO „BL4“ (eksportuotojo) direktoriaus paaiškinimo matyti, kad importuotas produktas

surenkamas iš skirtingų maitinimo įstaigų ir tai nėra standartizuotos gamybos produktas, todėl kiekvienu importo atveju jo sudėtis gali skirtis (vienu atveju gali turėti gyvūninių riebalų, kitu neturėti). Kadangi mėginiai nebuvo imti, todėl produktas klasifikuotinas pagal pateiktus dokumentus. Muitinės departamentas nurodė, kad vertinant mokesčio ginčo metu papildomai pateiktus dokumentus bei Baltarusijos muitinės pateiktą paaiškinimą, kuriame nėra dokumentuoto patvirtinimo apie tokį faktą, jog būtent 1 proc. priemaišų yra gyvūninės kilmės (direktorius tik teigia, kad neatmeta galimybės, jog tokių priemaišų galėjo būti, bet juk jų galėjo ir nebūti), nėra pagrindo vienareikšmiškai daryti išvadą, kad importuotose produktuose gyvūninių riebalų buvo. Tuo tarpu, dokumentai, kurie buvo pateikti muitinio įforminimo metu, vienareikšmiškai patvirtina tą faktą, kad gyvūninių riebalų nebuvo.

Muitinės departamentas, remdamasis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 67 straipsnio 1 ir 2 dalimis, nurodė, kad įrodinėjimo pareiga (*onus probandi*) yra paskirstyta tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo. Pareiškėja, siekdama paneigti mokesčių administratoriaus mokesčių ir su jais susijusių sumų apskaičiavimo teisėtumą ir pagrįstumą, privalo ne tik nurodyti savo abejones dėl mokesčių ir su jais susijusių sumų apskaičiavimo teisėtumo ir pagrįstumo, bet ir pateikti tokias abejones pagrindžiančius įrodymus (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2016 m. gruodžio 5 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-1 302-602/2016). Muitinės departamentas akcentavo, kad Pareiškėjos pateiktose 000 „BL4“ pažymose nurodyta informacija yra grindžiama ne faktiniais duomenimis, pvz.: tyrimo rezultatais apie aliejaus savybes, o direktoriaus prielaidomis.

Muitinės departamentas nurodė, kad LVAT 2006 m. birželio 16 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A2-1067/2006 yra pažymėjęs, kad „Be abejonės, įstatymas nedraudžia mokesčių mokėtojui teikti įrodymus ir po mokesčio patikrinimo atlikimo, tačiau tai nereiškia, jog mokesčio ginčą nagrinėjanti institucija negali suabejoti tokiu būdu pateiktais įrodymais ir negali jų atmesti. Siekiant objektyvaus ir teisingo bylos išnagrinėjimo, tokie vėliau pateikti įrodymai turi būti atidžiai įvertinti ir privalo išsiaiškinti, dėl kokių priežasčių jie buvo pateikti ne iš karto, o po tam tikro laiko. Be abejonės, tokį įrodymų pateikimo uždelimą gali nulemti objektyvios priežastys, tačiau taip pat toks vėlesnis įrodymų pateikimas gali reikšti ir mokesčių mokėtojo bandymą, žinant nustatytus jo mokesčių nesumokėjimo faktus, sudaryti jo veiksmų teisėtumo regimybę bei išvengti mokesčių prievolių vykdymo.“

Muitinės departamentas konstatavo, kad nagrinėjamu ginčo atveju Muitinės departamentas nenustatė objektyvių priežasčių, kurios galėjo lemti vėlesnį Pareiškėjos įrodymų (000 „BL4“ pažymos) pateikimą, kuomet jau žinomi mokesčio patikrinimo rezultatai. Be to, 000 „BL4“ pažymoje pateikta informacija yra grindžiama ne objektyviais duomenimis, o subjektyvia suinteresuoto asmens nuomone.

Įvertinęs visus šiame ginče surinktus įrodymus bei informaciją, Muitinės departamentas padarė išvadą, kad nėra objektyvių duomenų, patvirtinančių prekių eksportuotojo ir Pareiškėjos teiginius, jog importuotame naudotame augaliniame aliejuje buvo (turėjo būti) gyvūninių riebalų ar jų frakcijų. Tokiu būdu, atsižvelgiant į paminėtą teismų praktiką ir įvertinus visus turimus dokumentus (vienareikšmiškai nenustačius, kad aliejuje yra gyvūninės kilmės riebalų), darytina išvada, kad importuota prekė (naudotas augalinių aliejų mišinys) yra klasifikuotina TARIC kodu 1518 00 99 90, kuri aprašoma kaip „kiti“.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas atmestinas, skundžiamas Muitinės departamento sprendimas tvirtintinas.

Nagrinėjamu atveju ginčo santykius reglamentuoja 2016 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1821, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedas. Vadovaujantis šio reglamento Bendrųjų Kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo

taisyklių 1 ir 6 dalyje įtvirtintais principais, juridiniais tikslais prekių klasifikavimas turi būti nustatomas pagal pozicijų pavadinimus bei skyrių ir skirsnių pastabas. Juridiniais tikslais priskiriant prekes bet kurios pozicijos subpozicijoms vadovaujamosi subpozicijų pavadinimais ir visomis taikytinomis subpozicijų pastabomis, taip pat *mutatis mutandis* pirmiau išdėstytomis taisyklėmis, laikantis nuostatos, kad gali būti sugretinamos tik to paties lygio subpozicijos. Taikant šią taisyklę taip pat reikia remtis atitinkamo skyriaus ar skirsnio pastabomis, jeigu pagal kontekstą nereikalaujama kitaip. Šio reglamento 15 skirsnio 1518 pozicijai priskiriami: „Gyvūniniai arba augaliniai riebalai ir aliejus bei jų frakcijos, kaitinti, oksiduoti, dehidratuoti, sulfuruoti, prapūsti, polimerizuoti šiluma vakuume arba inertinėse dujose arba kitaip chemiškai modifikuoti, išskyrus priskiriamus 1516 pozicijai; nevalgomieji gyvūninių arba augalinių riebalų, aliejaus arba įvairių šiam skirsniui priskiriamų riebalų arba aliejų frakcijų mišiniai arba preparatai, nenurodyti kitoje vietoje“. Pareiškėja savo prekes klasifikavo 1518 00 95 subpozicijoje, kuri apibrėžiama kaip „Nevalgomieji gyvūninių arba gyvūninių ir augalinių riebalų, aliejų ir jų frakcijų mišiniai arba preparatai“.

Byloje nagrinėjamu atveju Vilniaus teritorinė muitinė prekes, atsižvelgdama į jų aprašymą, jog tai yra 100 proc. naudotų augalinių aliejų mišinys, kurio sudėtyje nėra gyvūninės kilmės riebalų, priskyrė 1518 00 99 KN subpozicijai „Kiti“. Taigi, pagrindinis šioje byloje iškilęs klausimas yra Pareiškėjos pateiktų įrodymų, susijusių su Muitinės departamento sprendimo pakeisti Pareiškėjos importo deklaracijose deklaruotų prekių TARIC kodą iš 1518 00 95 90 į 1518 00 99 90 ir taikyti 7.7 proc. trečiųjų šalių maito tarifą, pagrįstumu, vertinimas.

Pagal Leidimo prekių turėtoji patikrinti muitinės prižiūrimas prekes ir (arba) imti jų pavyzdžius (mėginius) suteikimo taisyklių, patvirtintų Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2016 m. birželio 20 d. įsakymu Nr. 1B-525, 4 punktą, Muitinės prižiūrimų prekių tarifiniam klasifikavimui, muitinei vertei, muitiniam statusui ar kitiems duomenims, susijusiems su muitinės formalumų prekėms atlikimu, nustatyti ar patikslinti prekių turėtojas bet kuriuo metu, išskyrus šių taisyklių 6 punkte nustatytus atvejus, gali prekes apžiūrėti ar kitaip patikrinti (suskaiciuoti, pasverti, išmatuoti, atlikti kitus veiksmus, reikalingus prekių kiekybinėms ir kokybinėms charakteristikoms nustatyti), taip pat imti jų pavyzdžius (mėginius), taisyklių nustatyta tvarka gavęs teritorinės muitinės, kurios veiklos zonoje yra muitinės prižiūrimos prekės, vienkartinį leidimą patikrinti muitinės prižiūrimas prekes ir (arba) imti jų pavyzdžius (mėginius). Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėja nesinaudojo nurodytomis teisėmis ir nesikreipė į teritorinę muitinę dėl mėginių paėmimo bei importuojamų prekių kokybinių charakteristikų nustatymo.

Pagal Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2010 m. birželio 29 d. įsakymu Nr. 1B-443 patvirtintų Prekių mėginių (pavyzdžių) administravimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 9 punkto nuostatas, tais atvejais, kai neįmanoma paimti prekes reprezentuojančių mėginių, imama asmens patvirtinta ir prekes apibūdinanti informacinė medžiaga, t. y. prospektai, brėžiniai, aprašymai ar jų kopijos, nuotraukos, techninė dokumentacija, katalogai, reklaminiai ar kiti leidiniai ir dokumentai, kuriuose pateiktos informacijos pakanka prekės klasifikavimui. Muitinės pareigūnas privalo įsitikinti, ar asmens pateiktoje informacinėje medžiagoje aprašytos (pavaizduotos) prekės atitinka muitiniam tikrinimui pateiktas arba pas asmenį rastas prekes. Prekių klasifikavimui pagal jas apibūdinančią informacinę medžiagą taikomos prekių mėginių klasifikavimo nuostatos.

Iš skundai nagrinėti pateiktos medžiagos matyti, kad Vilniaus teritorinė muitinė, vadovaudamasi Taisyklių 9 punkto nuostatomis, prekių priskyrimo 1518 00 95 KN subpozicijai pagrįstumui įvertinti, analizavo prekes lydinčiuosius dokumentus: 1) minėtų importo deklaracijų 31 langelio „Krovinio vietos ir prekių aprašymas“ duomenis, kuriuose nurodyta, kad importuojama prekė – tai netinkamas maistui augalinių aliejų mišinys po apkepimo, skirtas techniniam naudojimui; 2) Pareiškėjos prekių muitinio įforminimo metu pateiktas siuntėjo sąskaitas (Nr. 01/17 (2017-03-09), Nr. 02/17 (2017-05-05); Nr. 03/17 (2017-06-08), Nr. 05/17 (2017-06-27), Nr. 04/17 (2017-06-14), Nr. 06/17 (2017-07-11)), kuriose prekė

aprašyta kaip „panaudotas augalinis aliejus (po apkepimo), netinkamas maistui“; 3) pateiktas siuntėjo „Naudoto augalinio aliejaus chemines analizes“ (b/n (2017-03-09); b/n (2017-05-05); b/n (2017-06-08); b/n (2017-06-27); b/n (2017-06-28); b/n (2017-07-13)), kuriose nurodyta, kad minėtas aliejus yra 100 proc. naudotų augalinių aliejų mišinys ir jame nėra gyvulinės kilmės riebalų; 4) pateiktas Baltarusijos eksporto deklaracijos (Nr. 06648/150317/0020572 (2017-03-15); Nr. 06648/060517/0036331 (2017-05-06); Nr. 06648/080617/0045453 (2017-06-08); Nr. 06648/270617/0060646 (2017-06-27); Nr. 06648/280617/0050969 (2017-06-28); Nr. (06648/130717/0055055 (2017-07-13))), kuriose prekė aprašyta kaip „panaudotas augalinis aliejus (po apkepimo), netinkamas naudoti maistui“ (2018-06-27 Patikinimo ataskaitos Nr. 8VM320044M 3 psl.).

Vadovaujantis MAĮ 67 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis, mokesčių administratorius privalo pagrįsti jo mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos. Aiškindamas šių teisės normų turinį, LVAT ne kartą yra konstatavęs, kad jomis įrodinėjimo pareiga yra paskirstyta tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo. Mokesčių administratorius privalo tam tikrais duomenimis pagrįsti mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Tuo tarpu mokesčių mokėtojas, nesutikdamas su mokesčių administratoriaus apskaičiuoto mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pateikti duomenis, kurie pagrįstų, kodėl mokestis ir su juo susijusios sumos yra apskaičiuotos neteisingai. Nustačius, kad mokesčių administratorius pateikė pakankamai duomenų, įrodančių mokesčio ir su juo susijusių sumų apskaičiavimo pagrįstumą bei teisingumą, mokesčių mokėtojui, kuris nesutinka su mokesčių administratoriaus apskaičiavimu, tenka pareiga įrodyti, jog mokesčių administratorius neteisingai apskaičiavo mokesčio ir su juo susijusias sumas. Jeigu mokesčių mokėtojas neįvykdo šios pareigos, tai nustačius, jog mokesčių administratorius pagrindė mokesčių mokėtojui apskaičiuotą mokestį ir su juo susijusias sumas, mokesčių mokėtojui atsiranda mokestinė prievolė. Mokesčių mokėtojas, norėdamas paneigti mokesčių administratoriaus apskaičiuotą konkretų mokestį, privalo pateikti pagrįstus argumentus ir juos pagrindžiančius naujus įrodymus, lemiančius nustatyto mokesčio dydžio neteisingumą (žr., *pvz.*, 2010 m. lapkričio 8 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A556-1527/2010; 2010 m. spalio 25 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A438-1147/2010; 2011 m. gruodžio 22 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A575-912/2011; 2012 m. gegužės 24 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A442-1601/2012; 2015 m. spalio 12 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-1021-442/2015 ir kt.).

Muitinės departamentas, siekdamas įvertinti Pareiškėjos jau po prekių muitinio vertinimo ir skundo nagrinėjimo metu papildomai pateiktos informacijos tikrumą ir nustatyti importuoto aliejaus savybes, 2019-03-06 raštu Nr. (20.5/05) 3B-2007 kreipėsi į Baltarusijos Respublikos muitinę ir gavo informaciją (2019-04-12 raštas Nr. 03-3-5/27598), kad dėl užklausoje minimų prekių nebuvo atlikta ekspertizių. Todėl, Komisijos nuomone, Muitinės departamentas, įvertinęs mokestinio ginčo metu papildomai pateiktus dokumentus bei Baltarusijos muitinės pateiktą paaiškinimą, pagrįstai konstatavo, kad nėra pagrindo daryti vienareikšmišką išvadą, jog importuotuose produktuose buvo gyvūninių riebalų.

Komisijos vertinimu, Muitinės departamentas mokesčių administratoriaus pareigas, numatytas MAĮ 67 straipsnyje, įvykdė. Pareiškėja, nesutikdama su Muitinės departamento išvadomis, kurios remiasi Naudoto augalinio aliejaus cheminių analizių dokumentuose užfiksuota informacija, kad importuojamame naudotų augalinių aliejų mišinyje gyvulinės kilmės riebalų nėra, privalėjo pateikti įrodymus, kurie paneigtų Muitinės departamento išvadas ir pagrįstų, kodėl muitos mokestis, PVM ir su jais susijusios sumos yra apskaičiuotos neteisingai.

Pareiškėjos pateiktuose Baltarusijos įmonės 2018-11-14 000 „BL4“ raštuose išdėstyta informacija, jog 1 proc. priemaišos yra gyvulinės kilmės frakcijos (chem. atskirtoji skysčių

mišinio dalis) bei 2019-02-05 rašte išdėstyta pozicija, kad Pareiškėjai nebuvo parduotas aliejus, išimtinai surinktas tik iš maisto gamybos įmonių, pramoniniu būdu aliejuje apdorojant daržoves, nepatvirtinta laboratorinio tyrimo rezultatais ar kitais dokumentais, vertintina kaip prieštaringa. Pareiškėja neinicijavo importuojamų prekių mėginių paėmimo ir nepateikė dokumentų, vienareikšmiškai apibrėžiančių importuoto aliejaus kokybines charakteristikas ir pagrindžiančių faktą, jog prekių importo metu Vilniaus teritorinei muitinei pateiktuose naudoto augalinio aliejaus cheminių analizių dokumentuose užfiksuotas 1 proc. dydžio priemaišos yra gyvulinės kilmės. Todėl Komisija informaciją, pateiktą ne iš nepriklausomų šaltinių, o iš suinteresuoto asmens, t. y. pardavėjo, ir prieštaraujančią importo metu pateiktų dokumentų duomenims, vertina kritiškai.

Pareiškėja, remdamasi Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro patvirtintomis higienos normomis (2004-01-22 įsakymas Nr. V-17) skunde akcentuoja, kad Baltarusijoje, kurioje surinktas naudotas aliejus, kaip ir Lietuvoje, mėsa ir žuvis įeina į kasdieninio maitinimo racioną, todėl aliejuje egzistuoja gyvūninės kilmės riebalai. Taip pat Pareiškėja kartu su skundu Komisijai pateikė 2019-05-20 Prekės klasifikavimo aktą Nr. 19V0148, jos nuomone, pagrindžiantį jos skundo teiginius ir įrodantį gyvulinės kilmės riebalų egzistavimą.

Komisija minėtame prekių klasifikavimo akte pateikiamas mėginio klasifikavimo išvadas vertina tik kaip bendro pobūdžio informaciją ir abstraktų nesutikimą su Muitinės departamento išvadamis bei jo byloje surinktų įrodymų vertinimu, nes minėtame Prekės klasifikavimo akte nurodyti dokumentai (C611 19-0304-1 2019-04-11, N003 19-0304-1 2019-04-11, N271 19-0304-1 2019-04-11 Nr380 19-0304-1 2019-04-11), gavėjo / importuotojo duomenys (kooperatyvas „V2“), siuntėjo / eksportuotojo duomenys („S1“, Rusija), kaip ir motyvai, susiję su kasdieninio maitinimo racionu, neturi jokio ryšio su Pareiškėjo pateiktais dokumentais ir nagrinėjamu mokestiniu ginču.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija pažymi, kad Muitinės departamentas tinkamai įvertino byloje nustatytas faktines aplinkybes ir surinktų įrodymų visumą, teisingai pritaikė ginčo teisinius santykius reglamentuojančias teisės normas ir priėmė pagrįstą sprendimą, kurio Pareiškėjos skundo argumentais nėra pagrindo keisti ar naikinti.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos Finansų ministerijos 2019-06-04 sprendimą Nr. 1A-120.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narys,
pavadauojantis Komisijos pirmininką

Andrius Venius

Komisijos narys

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė